

ממשנתו של מייסדו —

צ'ין, בוק הים!

ד"ר זוארץ
(בתקופת היותו מפקד פייב"א)

האי ע"י הרגעש משתולל. נראה כאילו הסכם הפסקת-הלוחמה בין איתני ה-טבע לא הופר עד עצם היום הזה, לשם-חתם של השימפנוים המשתופים על ה-חול הלבן. אפילו הדי הפיצוצים האטור-מיים הצרפתיים אינם מגיעים לכאן.

כולם צבעוניים באי אבולו, ואף על פי כן אין פערים עדתיים. שחור זה יפה, וגם אדום וכתום וצהוב וירוק ואפילו בז'. הצפרים מציי-צות כל היום ללא צנורה ובלי דבר-המפרסם בין ציוץ למשנתו. את גלי צה"ל

אבולו בחורף
שלג ללא חריצי חל"מים

לא קולטים בכלל. אין פקקי תנועה ואין ריח של נפט, או ריח אדם.

על מחדלים בכלל לא שמעו באי שלנו. השוטר המקומי, חלוון כחול-לבן עם פנס-אדום מהבהב על קונכייתו, מחוסר עבודה מזה שנים. הפשע, כנראה, אינו משתלם. גם לא מפצחים גרעינים ואגו-זים בבתי-קולנוע. אין קולנוע. החלוון

המזון האדומי
מימיו (מוסתר במקצת) עץ פלאפל

הממלכתי משמש גם כרמטכ"ל, כראש-אג"ם, כשר ההסברה וכרב ראשי — ובכל זאת מספיק הוא לחול רק על עלה-בננה אחד במשך יום עבודה. אין בעיות של גיור כהלכה. כולם יהודים כשרים. גם הפרפרים.

„מוטה גור?" שואלת זיקית ירוקה „מי זה בכלל?" „קייסינגר? ערפאת? — לא שמעתי אף-פעם," היא אומרת בפס-קנות וממשיכה לחפש את זבובניה.

איזה מזל, שבאיזשהו מקום, בין נור-בניה להבאנה קיים אי שווה. איזה מזל.

הגולן הוא חלק בלתי נפרד מהמדינה

(כרוז שנשאו מפגינים סוריים, לשעבר תושבי רמת-הגולן, בהפגנה בדמשק נגד הוויתורים הסוריים לישראל בגולן)

שימחת בית-השוואה

מי שלא ראה שימחת לאיד, לא ראה שימחת מימיו.

ועד לכך המחזאי הדגול יוסף-טומי („תפוס את הגנב") לפיד, שקפץ מעור-רו מרוב שימחה על כישלון מחזהו של חנוך לוין „יעקובי ולידנטל" ב-לונדון.

לפיד, המקבל כידוע את דעתם של האנגלים בכל עניין ועניין (בייחוד בשטח הפוליטי — ראה הופעתו של הנ"ל בתוכניתו של דווייד פרוסט ש-הוקלטה בארץ) מקבל את דעתם גם בעניין זה.

הוא, הקורא לכל המתנגד לישראל „אנטישמי", לזעג לאלה הקוראים „אנטישמים" לאנגלים בגלל שמשוהו ישראלי לא מצא חן בעיניהם.

ללמדך שאין כמו שימחה לאיד בשר-ביל הבן-אדם.

דבר המערכת

חליין עברי

דומה, כי אין מתאימים יותר מימים טרופים אלו כדי לחרוץ למוות את גורדינם של המתאבדים הפלשתינאים ואין כשעה זו יפה לה שמיד אותם חיית-אדם, כפי שנאמר בכתובים: „הוא יושף ראש, ואתה תשופנו עקב!" שן תחת שן, עין תחת עין.

ייתכן כי נתבשר בקרוב על כי הגיי-עה שעתו הגדולה של התליין העברי, לאחר שבעל-מיקצוע מכובד זה שבת ממלאכתו שנים הרבה, אשרינו שנוכה לעמוד ולחיות בפלאי התגשמותו של חזון עמנו עתיקהימים: שוטר עברי לנו, וגנב עברי — ועתה גם תליין עברי, יהודי כשר אשר בא בבריתו של אברהם אבינו.

אשרינו, שבקרוב נזכה לתליין עברי זקוף-קומה משלנו. עלם-תלתלים תכול-עיניים, אשר בידיו החסונות יבצע את גורדין הצדק של שופטי ישראל.

ואין תליינו ככל התליינים. וודאי שלא כתלייני הגויים נכיהנפש וגסיר-הרוח. כוחו של התליין העברי יהיה בצדקתו, ובכוחו המוסרי. ו-שחור-דמם של הרוצחים לא יזהם את טהרת-נפשה של האומה.

מי ייתן ונוכל לחיות באושר ועור-שר בארצנו הנבנית, בעד רוחו של תליינו תשמש כמגן לרוחו היוצרת של העם ותסוכך על עצם קיומנו.

23.4.1948

טירוף

משה דיין: הדבר הקובע הוא לא להכנע לסחטנות ולהרוג במחבלים

פעם סיפרו לנו שחיי-אדם הם ערך מקודש. אמרו אפילו שחיי-אדם הם הערך המקודש ביותר.

חונקנו לאור הדברים. גדלנו איתם.

אבל פתאום אתה מגלה שמהו השתבש. משהו לא בסדר. חיי-אדם נדחקו אל תחתיתו של הסולם ואת מקומם תפסו ערכים אחרים.

יום בהיר אחד הרבה יותר חשוב ש„לא נכנע לטרור" מאשר חייהם של ילדים.

שהרי אנחנו גיבורים וחזקים ואנחנו לא נכנעים. ועל המזבח הזה הקדוש של „אנחנו לא נכנעים", אנחנו מוכנים להקריב הכל, כולל חיי-אדם שהיו פעם מקודשים.

ובסופו של אותו היום הבהיר אתה מבין שכשטירוף נלחם בטירוף אין פלא שמנצח... הטירוף.

אל: כבוד הרמטכ"ל,

האופוזיציה המלוכדת,

אנשי-הרוח השובתים רעב,

נושאי-כליו של ה' צבאות; מקדשי תילים אסטרטגיים.

חלוצים ומתנחלים,

תנועות נגד שואה מדינית,

חזיתות למען מניעת שואה צבאית,

שר התיירות וההתנחלות,

נושאי-שם „דם בנינו" לשווא.

מפגינים, שונאי-קייסינגר ובלתי-מפלגתיים.

הנידון: תזכורת

בסוריה יושבים שבויים.
הם רוצים הביתה.

בתודה מראש.